

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 76/24

Люксембург, 30 април 2024 г.

Решение на Съда по дело C-178/22 | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

Личен живот и наказателно преследване за тежки престъпления: съдът, който се произнася по искане за достъп до телефонни разпечатки с цел установяване на извършителите на престъпление, за чието преследване съответното национално право предвижда възможност за предоставяне на такъв достъп, трябва да има право да отхвърли или да ограничи искания достъп

Съгласно италианското право разследване по-конкретно за квалифицирана кражба дава основание да се иска разрешение от съд за получаване на телефонни разпечатки от доставчик на електронни съобщителни услуги. Съдът приема, че достъп до такива разпечатки следва да се предоставя само за данни на заподозрени в тежко престъпление лица, като уточнява, че значението на понятието „тежки престъпления“ се определя от държавите членки. Компетентният да разреши такъв достъп съд трябва обаче да може да го откаже или да го ограничи, ако установи, че той би довел до тежка намеса в основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, а с оглед на преобладаващите в съответната държава членка обществени отношения разследването престъпление не е тежко.

В хода на наказателно разследване за квалифицирана кражба на два мобилни телефона прокуратурата в Болцано (Италия) иска от италиански съд разрешение за получаване от всички телефонни оператори на разпечатки от откраднатите апарати, за да установи виновните за кражбата лица. Италианският съд изразява съмнения относно съвместимостта с Директивата на Съюза за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации¹ на италианския закон, на основание на който е подадено това искане, тъй като преследваните с него престъпления са с ниска обществена опасност и не обосновават тежка намеса в основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, а италианските съдилища не разполагат с каквото и да било право на преценка за това дали даденото престъпление следва да се счита за тежко.

В решението си Съдът приема, че намесата в посочените основни права вследствие от предоставянето на достъп до телефонни разпечатки може да се квалифицира като тежка, и потвърждава, че такъв достъп може да се предоставя само до данни на заподозрени в тежко престъпление лица. Съдът уточнява, че значението на понятието „тежки престъпления“ за целите на прилагането на въпросната директива се определя от държавите членки. Всъщност приемането на наказателноправни актове е от компетентността на държавите членки, доколкото Съюзът не е приел такива.

Държава членка не би следвало обаче да изопачава посоченото понятие, а оттам и понятието „тежка престъпност“, включвайки в обхвата им престъпления, които с оглед на съществуващите в тази държава членка обществени отношения очевидно не са тежки, след като за тях законодателят ѝ е предвидил наказание лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от три години. В това отношение Съдът

уточнява, че едно такова наказание не е прекалено леко за целта. Освен това определянето на праг, над който максималният срок на лишаване от свобода за престъпление обосновава квалифицирането му като тежко престъпление, не противоречи непременно на принципа на пропорционалност.

За да може да се провери по-конкретно дали няма изопачаване на понятието „тежка престъпност“, особено важно е все пак достъпът до съхраняваните данни, когато крие риск от тежка намеса в основните права на съответното лице, да подлежи на предварителен контрол от юрисдикция или независима административна структура.

Освен това упражняващата този предварителен контрол юрисдикция или независима административна структура трябва да има право да откаже или да ограничи достъпа, ако установи, че той води до тежка намеса в основните права, а с оглед на обществените отношения в съответната държава членка разглежданото престъпление очевидно не може да се счита за спадащо към тежката престъпност. Посочената юрисдикция или независима административна структура трябва да може всъщност да осигури справедлив баланс между нуждите на разследването и основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюме](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 2083.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ [Директива 2002/58/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).